

Sygn.akt IIC1126/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia S.O. E.Steckiewicz-Ochocka

Protokolant K.Loska

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2014r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi(...)w Z.

o zapłatę

1. utrzymuje nakaz zapłaty z dnia 19 maja 2014r. w mocy z zakresie kwoty 65.357,57zł/sześćdziesiąt pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt siedem i 57/100/złoty z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2014r.;
2. uchyla nakaz w pozostałej części i w zakresie kwoty 169,71zł/sto sześćdziesiąt dziewięć i 71/100złoty oddala powództwo, zaś w zakresie kwoty 10.938zł/dziesięć tysięcy dziewięćset trzydzieści osiem i 02/100/złoty umarza postępowanie;
3. zasądza od Wojewódzkiego Szpitala (...)w Z. na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 5.392zł/pięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt dwa/złote tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. zwraca ze Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Łodzi na rzecz Wojewódzkiego Szpitala (...)w Z. kwotę 417zł/czteryście siedemnaście/złoty tytułem nadpłaconej opłaty.

Sygnatura akt II C 1126/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 maja 2014 r. (...) sp. z o.o. w W. wystąpiła przeciwko SPZOZ Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w Z. o zapłatę kwoty 76.295,59 zł tytułem zwrotu ceny sprzedaży pozwanej towarów zgodnie z fakturami wskazanymi w pozwie. /pozew k. 3-5/

Nakazem zapłaty z dnia 19 maja 2014 r. sąd zasądził w całości kwotę dochodzoną pozwem, wraz z odsetkami i kosztami procesu. /nakaz zapłaty k. 85/

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w części tj. w zakresie kwot 10.938,02 zł i 169,71 zł oraz w zakresie kosztów postępowania i w powyższym zakresie wniósł o oddalenie powództwa, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. /zarzuty k. 90 – 92/

Pismem procesowym z dnia 14 sierpnia 2014 r. strona powodowa cofnęła następnie powództwo w zakresie kwoty 10.938,02 zł i wniosła o umorzenie postępowania w tym zakresie, domagając się jednocześnie utrzymania nakazu zapłaty w pozostałym zakresie oraz zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania wedle norm przepisanych. / pismo procesowe k. 116-117/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową nr (...) z dnia 14 maja 2012 r. powód (...) sp. z o.o. w W. zobowiązał się dostarczać w okresie od 14 maja 2012 r. do 13 maja 2013 r. pozwanemu szpitalowi (...) w Z. (Oddziałowi (...)) endoprotezy cementowe i bezcementowe stawu kolanowego i biodrowego oraz cementu kostnego oraz taśmy poliestrowe do stabilizacji uszkodzeń więzadłowych. / umowa k. 24 – 22 i aneks do umowy k. 29-33/

Tego samego dnia strony zawarły umowę użyczenia instrumentarium do zakładania endoprotez oraz napędu. /umowa k. 28/

Umową nr (...) z dnia 4 czerwca 2013 roku powód (...) sp. z o.o. w W. zobowiązał się dostarczać w okresie od 4 czerwca 2013 r. do 3 czerwca 2014 r. pozwanemu szpitalowi (...) w Z. (Oddziałowi (...)) endoprotezy cementowe i bezcementowe stawu kolanowego i biodrowego oraz cementu kostnego. /umowa dostawy k. 16 – 22/

W ramach prowadzonej działalności na podstawie zawartych umów powodowa spółka dostarczyła pozwanemu szpitalowi towary, na które zostały wystawione faktury oznaczone następującymi numerami: (...) (z terminem wymagalności na dzień 2 marca 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 6 marca 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 30 marca 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 14 kwietnia 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 26 kwietnia 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 16 maja 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 17 maja 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 19 maja 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 25 maja 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 6 czerwca 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 13 czerwca 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 18 lipca 2013 r.), (...) (z terminem wymagalności na dzień 2 sierpnia 2013 r.) na łączną kwotę 67.595,04 zł. /bezsporne; a nadto zestawienie zamówień, faktur i kart kontrolnych k. 34 – 72/

Strona pozwana nie dokonała żadnych wpłat tytułem należności wynikających z przedmiotowych faktur opiewających na łączną kwotę 67.595,04 zł i powód na dzień 7 maja 2014 r. naliczył, zgodnie z postanowieniami zawartych umów, odsetki ustawowe od dat wymagalności poszczególnych faktur na łączną kwotę 8.700,55 zł. /bezsporne; umowy k. 16-28/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne i w takim zakresie podlega uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że strona pozwana zawarła z powodową spółką umowy dostawy, mocą których spółka dostarczała szpitalowi zamówione towary. Powodowa spółka wystawiła z tego tytułu na rzecz strony pozwanej faktury VAT, które nie zostały zapłacone.

Na gruncie kodeksu cywilnego odpowiedzialnością kontraktową jest odpowiedzialność z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania wskutek okoliczności obciążających dłużnika. Przepis art. 471 k.c. sankcjonuje niewykonanie zobowiązania niezależnie od źródła, z jakiego zobowiązanie to powstało.

Zgodnie z przepisem art. 605 k.c. przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. Korelatem obowiązków sprzedającego jest obowiązek kupującego polegający na uiszczeniu ceny. W rozważanej sprawie nie były sporne między stronami ani obowiązek pozwanego dokonania zapłaty, ani wysokość kwot objętych fakturami. W zakresie należności głównej nakazem zapłaty zasądzona została kwota

76.295,59 zł, przy czym pozwany zaskarżył ją powyżej kwoty 65.357,57 zł. Wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła zatem 11.107,73 zł, a strona powodowa cofnęła następnie powództwo, co do kwoty 10.938,02 zł.

Mając zatem na uwadze fakt niewykonanie zobowiązania przez pozwanego (brak zapłaty ceny za dostarczony towar) oraz nie kwestionowania przez pozwanego kwoty 65.357,57 zł, Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 19 maja 2014 r. w zakresie tej kwoty, uchylając go w pozostałym zakresie.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. oraz co do ich wysokości także na podstawie art. 6 i 7 ustawy, obowiązującej w dacie zawarcia pierwszej umowy, z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2003 r. , Nr 139, poz. 1323 ze zm.), natomiast wobec zobowiązań wynikających z umowy zawartej w czerwcu 2013 r. na podstawie art. 481 § 1 k.c. i co do ich wysokości także na podstawie art. 6 i 7 obowiązującej od 28 kwietnia 2013 r. ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2013 r. poz. 403) uwzględniając przy tym kwoty żądane przez stronę powodową, a jednocześnie niekwestionowane przez pozwanego oraz datę wytoczenia powództwa.

Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty 169,71 zł żądanej przez powoda tytułem rekompensaty za koszty odzyskania wierzytelności, przewidzianej ustawą o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013 r. Żądaną kwotę powód ustalił jako równowartość 40 EUR według średniego kursu EUR ustalonego przez NBP na dzień 31 lipca 2013 r.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2013 r. poz. 403) do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, a zatem do umowy zawartej przez strony w dniu 14 maja 2012 r. zastosowanie będą miały przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2003 r. , Nr 139, poz. 1323 ze zm.), która nie przewidywała w swej treści żadnej tego typu rekompensaty za koszty odzyskania wierzytelności.

Natomiast do umowy zawartej przez strony w dniu 4 czerwca 2013 r. zastosowanie będą miały przepisy nowej ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2013 r. poz. 403) obowiązującej od 28 kwietnia 2013 r., która w art. 10 ust. 1 statuuje, iż wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, bez wezwania, przysługuje od dłużnika z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności równowartość kwoty 40 EUR przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

W przypadku gdy koszty odzyskiwania należności poniesione z tytułu opóźnień w zapłacie w transakcji handlowej przekroczą kwotę, o której mowa w ust. 1, wierzycielowi przysługuje zwrot tych kosztów, w tym kosztów postępowania sądowego, pomniejszonych o tę kwotę (art. 10 ust. 2 przytoczonej ustawy z 8 marca 2013 r.). Wierzycielowi przysługuje zatem od dłużnika także roszczenie zapłaty wskazanej ustawą kwoty 40 EUR w przypadku opóźnień w zapłacie w transakcji handlowej, jednakże w przypadku wytoczenia powództwa koszty dochodzenia roszczeń także koszty procesu są pomniejszone o kwotę 40 EUR, o ile została ona wcześniej uiszczona. Stwierdzenie to prowadzi do przyjęcia, iż w przypadku zasądzenia kosztów procesu, kwota ta nie może być odjęta, jeżeli nie była wcześniej uiszczona, ale także w takim przypadku nie można jej już zasądzić, jako że nie została odjęta od kosztów postępowania sądowego. W przeciwnym wypadku dłużnik poniósłby kwotę 40 EUR dwukrotnie - raz w ramach całości zasądzonych kosztów (nie pomniejszenie kosztów o tę kwotę), a drugi raz w sytuacji zasądzenia jej tytułem rekompensaty.

Mając na względzie powyższe przepisy słuszna jest konstatacja, iż koszty odzyskania wierzytelności w kwocie 40 EUR przeliczonej na kwotę 169,71 zł nie są należne powodowi, jako że w stosunku do transakcji z czerwca 2013 r. muszą być one odjęte od kosztów procesu, jeżeli byłyby wcześniej wyegzekwowane, natomiast co do wcześniej zawartej umowy obowiązujący wówczas stan prawny nie przewidywał w ogóle takiej rekompensaty.

Uchylając nakaz zapłaty w punkcie 2 sentencji w zakresie kwoty 169,71 zł, Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. oddalił powództwo, co do tej kwoty uznając ją za niezasadną.

Z uwagi na częściowe cofnięcie przez stronę powodową powództwa, co do kwoty 10.938,02 zł, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., sąd umorzył postępowanie w tym zakresie, o czym orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku.

Ponieważ żądanie powoda nie zostało uwzględnione w całości, sąd o kosztach procesu rozstrzygnął na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. Koszty poniesione przez stronę powodową wyniosły 6.232 zł (opłata od pozwu – 3.815 zł; opłata od pełnomocnictwa – 17 zł oraz 3.600 zł kosztów zastępstwa procesowego). Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 3.600 zł kosztów zastępstwa procesowego. Łączne koszty procesu wyniosły zatem 11.032 zł i kwota ta, z uwagi na wynik procesu obciąża stronę pozwaną w 81,5 %. Oznacza to, iż koszty poniesione przez pozwanego winny wynosić 8.992 zł. Ponieważ jednak koszty faktycznie przez niego poniesione były niższe, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.392 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 1025) Sąd zwrócił ze Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Łodzi na rzecz pozwanego kwotę 417 zł tytułem nadpłaconej opłaty.